

STJUE de 20 de setembre de 2018, assumpte C-466/17

No discriminació, a efectes de grau, d'un còmput d'antiguitat de períodes de servei prestats com a personal temporal diferent de l'aplicat als serveis prestats com a personal permanent (accés al text de la sentència)

Una funcionària docent italiana va ser **contractada temporalment des del curs 2003-2004 durant 7 anys**, moment en que el contracte va passar a ser indefinit per finalment un any després ser **nomenada funcionària**.

A efectes de grau, el 2014 la seva administració **va reconèixer-li retroactivament els períodes de servei** prestats conforme a la normativa nacional d'aplicació, que disposava que **els 4 primers anys de serveis temporals es computaven íntegres, i a partir d'aquell moment es comptaven dues terceres parts**.

El TJUE entén que aquesta normativa nacional no s'oposa a la Directiva 1999/70/CE del Consell, de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc de la CES, la UNICE i el CEEP sobre el treball de durada determinada.

Argumenta que **la situació és comparable entre els empleats temporals i els permanents**, ja que la naturalesa de les funcions exercides per la funcionària i la qualitat de l'experiència així adquirida formen part dels criteris que permeten comprovar si es troba en una situació comparable a la del personal funcionari seleccionat mitjançant oposició i que hagi adquirit la mateixa antiguitat. **Les funcions desenvolupades eren idèntiques a les encomanades com a funcionària de carrera**.

Indica també que el fet de no haver superat una oposició no pot implicar que no es tracti d'una situació comparable, perquè el procediment nacional de selecció establert per a la selecció per mèrits (mètode d'ingrés de la docent) s'adreça a la integració a l'estructura permanent de treballadors amb contracte de durada determinada que comptin amb experiència professional que permeti considerar que la seva situació pot assimilar-se a la de funcionaris de carrera. És més, **suposar que la qualitat de les prestacions com a professora poden ser inferiors respecte dels que han aprovat una oposició, no concorda amb la decisió de reconèixer íntegrament l'antiguitat dels 4 primers anys**. A això cal afegir que aquella suposició faria implícit que les autoritats nacionals organitzen amb la suficient freqüència oposicions destinades a cobrir personal. Aquest no és el cas perquè les últimes convocatòries són de 1999, 2012 i 2016. S'ha de concloure que les situacions són comparables.

Analitza el Tribunal tot seguit si **hi ha alguna raó objectiva que permeti validar la normativa italiana**. Recorda que el fet que es contempli a una norma nacional general, no constitueix per si sol una raó objectiva. La desigualtat de tracte requereix que es justifiqui per l'existència d'elements precisos i concrets que caracteritzen la condició de treball de què es tracta, en el context específic en què s'emmarca i fent ús de criteris objectius i transparentes, per verificar que la desigualtat respon a una necessitat autèntica, si permet assolir l'objectiu perseguit i el resultat indispensable.

En aquest sentit, **cita jurisprudència anterior que va determinar que la completa exclusió de períodes de serveis prestats** en qualitat de personal temporal per determinar l'antiguitat quan es produeix una contractació indefinida **és contrària a la Directiva 1999/70/CE**, a menys que es justifiqui per raons objectives. Tanmateix, **aquest no és el cas perquè es reconeix íntegrament la carrera** en el moment en què va ser nomenada funcionària de carrera, **malgrat no s'efectuï uniformement**.

El Govern italià va afirmar que la reducció de l'antiguitat responia al fet que

---

l'experiència del professorat temporal no és totalment comparable a la del permanent seleccionat per oposició, perquè aquell **acompleix freqüentment missions de substitució temporal i ensenya diferents matèries**. Aquestes diferències quantitatives i qualitatives **fan que es pretengui evitar una discriminació inversa al personal permanent** i es considera adequat aplicar l'esmentat coeficient reductor. **El TJUE entén que els dits objectius**, que consisteixen en reflectir les diferències en l'exercici professional de dos categories d'empleats i en l'evitació de la discriminació inversa, **poden constituir una raó objectiva per al tracte desigual**, en la mesura que responen a una necessitat autèntica (el que correspon verificar al tribunal remitent) i permeten assolir l'objectiu de reflectir les diferències en l'experiència adquirida.

Per tot això, **no es pot estimar que la mesura sobrepassi allò necessari per ajustar-se als objectius examinats i assolir un equilibri legítim entre empleats temporals i permanents**, respectant valors meritocràtics i consideracions relatives a la imparcialitat i l'eficàcia en què es basa la selecció de funcionaris mitjançant oposició.